

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 82. Vienna a Turriano Comite incassum tentata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](#)

Sæc. XVII.
A.C. 1619.

§. LXXXII.

*Vienna a Turriano Comite incassum
tentata.*

Barre l.c.
Ludolph.
pag. 736.
Merc. l.c.
Le Blanc.
Hist. de Ba-
vierr. t. 4.
pag. 70.

Postquam Bohemi Protestantes, qui specioso, falso tamen nomine, se Directores appellabant, Hungariam, Moraviam & Silesiam sibi addictas noverant, Turriano Comiti in mandatis dedere, ut harum ditionum suppetiis auctus, Austriam invaderet, ipsamque Viennam, cum ibi Ferdinandus Rex sedem suam tunc teneret, obsidione cingeret. Cognito hoc Bohemorum consilio Austriae inferioris Protestantes, ut novam hanc expeditionem Turriano faciliorem redderent, datis ad Ferdinandum literis rogabant, quatenus patriam ab omni milite suo liberaret, nec permitteret, ut novæ expeditiones & militum delectus in Hungaria fierent. Verum Ferdinandus, quorsum fallaces eorum preces spectarent, haud ignarus, ferio de propulsanda imminentे eorum vi cogitare cœperat. Interim Turrianus Comes in inferiorem Austriam irrupturus, locis oppidisque aliquot interceptis Labaccum Cæfareo præsidio munitum cinxit: mox vero Status Catholicī missō ad Comitem Bochemio interrogabant, quid caussæ haberet, quod

quod cum tanto exercitu Regionem Sæc. XVII.
istam infestaret, cum tamen ipsi nec A.C. 1619.
illum nec Bohemos offendissent: de
cetero autem petitum foedus non aver-
sarentur, dummodo illud contra Do-
mum Austriacam, Ordines, & Religio-
nem Catholicam haud pugnaret. Ve-
rum Turrianus arrogantia verborum
intolerabili hæc respondit: „Hostem
„profligare, si vel Jerosolymis esset, cu-
„pio, oppressosque juvandi caussa hanc
„Provinciam ingressus sum: Catholici
„posthac non sibi in animum inducant,
„Religionem suam, ut antehac, instar
„olei, quod aquis supernatat, Religioni
„Protestantium dominaturam: Prote-
„stantes æque honesti sunt ac Catholici,
„& re nulla Catholicis ad eum usque
„diem cesserunt Evangelici, ideoque
„nec hi in posterum etiam uno pilote-
„nus, eis auctoritate Sacrorum, nec
„dum æqualitate auctoritatis cedant,
„nullaque habita Religionis ratione de-
„inceps æqualitas servetur, & quan-
„tum una pars obtinet, tantum & al-
„teri parti juris permittatur, ut sic fu-
„turus Rex a Cleselianis insidiis tutus,
„Rempublicam digne administrare va-
„leat. Sumptus & pecuniam auxilium-
„que, unde accepturus sim, non curo,
„Deo me committo. „ Prolatis Thra-
sonicis hisce verbis Buchemio pollici-

U 2 tus

Sæc. XVII. tus est, quod si Cæsareis præsidariis
 A. C. 1619. Labacco abductis portæ civitatis aperi-
 rentur, & a Protestantibus præsidio post-
 hac firmarentur, nil hostile ibi moliri

Massen. An- vellet. Hoc pacto Turrianus Labac-
nal. Trev. cum ditione accepit. Inde vero
l. 23.

Viennam contendens, ibidemque die
 secunda Junii castra metatus, trajecto
 Danubio die sexta ejusdem Mensis sub-
 urbia occupabat, explosisque belli tor-
 mentis urbem nullo negotio expugnam-
 dam sperabat, eoque ex civibus non
 pauci clandestina cum Bohemis consi-
 lia fovissent. Die octava Junii Austriæ
 Ordines missis ad Comitem Legatis in-
 opinæ hujus invasionis caussam ab eo
 sciscitabantur, quibus ille respondit,
 quod Hungarorum tyrannidem in Bo-
 hemos exercitam ulturus advenisset,
 simul vero postularet, ut revocato Hun-
 garico, alioque milite nullus amplius
 in Regiones istas introduceretur, sin-
 minus, intentatam sibi tyrannidem ad-
 hibita vi propulsare cogeretur. Tan-
 tam arrogantiam Turriano inspirabat
 Viennensis urbis mox occupandæ fidu-
 cia, quam non parum augebant di-
 scordes inter se Austriæ Ordines, nec
 non civium non pauci hæretica jam
 labe infecti, atque ad rebellionem pro-
 clives. In hac igitur rerum vicissitu-
 dine Ferdinandus humana ope & con-

filio

filio destitutus. nil reliquum habebat, **Sæc. XVII.**
quam ut ante Crucifixi imaginem pro- **A.C. 1619.**
nus, supplexque in terram abjectus Dei
auxilium præstolaretur, quod & brevi
ad futurum de cælo, asseveranter Do-
mesticis suis affirmabat. Nec sua eum
fæsellit exspectatio; interea enim ad
Bucquoianæ castra præter Hungaros
magno numero auxiliares milites in
Belgio collecti in Bohemiam penetra-
bant, ac Budovisium, quod a Bohe-
mis desertum Cæsarei recuperaverant,
hostium magis voto quam ferro lacef-
sti impune pervenerant, quibus sup-
petiis auctus Carolus Longuevalius
Bucquoii Comes die octava Junii noctis
silentio ad Nodlitum, ubi Mansfeldia-
num erat præsidium contendit, incenso-
que oppido Tinam versus castra promo-
vit, initoque atroci, necnon ad sextam
horam protracto prælio Mansfeldium
ingenti clade protrivit, Reingraffio &
Arpo, primorum ordinum Ductoribus,
ac duodecim millibus Bohemorum præ-
cipue peditum captis, omnibusque tor-
mentis, totoque belli apparatu victo-
rum manibus relicto. Hac victoria
animatus Bucquoius quamplurimas ur-
bes & arces partim ditione, partim
armorum vi, tam prospero successu
Bohemis rebellibus eripuit, ut inde
Cæsareis copiis aditus in Austriam, ac

U 3

libera

Sæc. XVII. libera commeandi facultas esset. A.
A. C. 1619. cepto igitur de clade Mansfeldii, &

Le Blanc.
Hist. de
Bav. t. 4.
pag. 69.

Bucquoii in Regnum irruptione nuntio, Turrianus castris nocturno silentio motis Viennæ obsidionem solvere coactus est, cum exercitu suo in Bohemiam reversus, ubi Pragenses Catholici ob partam victoriam Deo grates repensuri Hymnum, quem vocamus *Ambrosianum*, solemnitate publica decantarunt, non sine maxima Protestantium indignatione, ex quibus petulantiores San-Jacobæam ædem & Asceterium incursantes tecta Catholicorum omnium, sacra pariter & profana, omni vi diripere, direptaque solo funditus æquare tentabant, quod & fecissent, nisi Magistratum armato satellitio repressi fuissent. Diluit tamen Catholicorum gaudium haud ita multo post secuta Hungarorum a Solmensi Comite fusorum clades, quæ tamen haud quaquam par erat Mansfeldianæ, cui similis universo prius belli Bohemici tempore nulla accidit: Sub idem ferme tempus Monachii die undecima Julii advenit Jacobi Angliæ Regis Legatus cum Maximiliano de pace, si qua conciliari posset, acturus; verebatur enim Rex, ne suus Gener Palatinus Elector pravis suorum consiliis ad belli cum Bohemis societatem & Imperialis coronæ ambitum abriperetur.

HISTO-